

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 35.671/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 3 juli 2003 door de Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 15 oktober 2003, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "houdende oprichting van basiscomités op het niveau van de scholengemeenschappen voor de personeelsleden van het gesubsidieerd officieel onderwijs", heeft op 2 oktober 2003 het volgende advies gegeven:

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

* *

STREKKING VAN HET ONTWERP

Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit strekt tot oprichting van basiscomités op het niveau van de scholengemeenschappen voor de personeelsleden van het gesubsidieerd officieel onderwijs en tot bepaling van de samenstelling en de bevoegdheden ervan.

Artikel 1 van het ontwerp bepaalt dat per scholengemeenschap van het gesubsidieerd officieel onderwijs een basiscomité wordt opgericht.

Artikel 2 maakt de basiscomités bevoegd om te onderhandelen « over de aangelegenheden bedoeld in artikel 71, 3°, 4°, 5°, 9°, 10° en 11°, van het decreet van 14 juli 1998 houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs ».

Artikel 3 regelt de samenstelling van het basiscomité en uit artikel 4 volgt dat aan de ontworpen regeling terugwerkende kracht wordt verleend met uitwerking op 1 juni 2001 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dit stemt overeen met de datum van inwerkingtreding van artikel 71 van het decreet van 14 juli 1998, zoals gewijzigd bij artikel III.18 van het decreet van 14 februari 2003 betreffende het onderwijs XIV.

BEVOEGDHEID

Uit de rechtspraak van het Arbitragehof, inzonderheid de arresten nr. 10/96 van 8 februari 1996 en nr. 23/99 van 24 februari 1999, volgt impliciet dat de gemeenschappen sedert 1 januari 1989 bevoegd zijn voor het vaststellen van het syndicaal statuut met betrekking tot het gesubsidieerd officieel onderwijs. De in het ontwerp opgenomen aangelegenheid dient derhalve geacht te worden tot de bevoegdheid van de gemeenschappen te behoren.

RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. In de aanhef wordt de rechtsgrond van het ontworpen besluit gezocht in artikel 3bis, artikel 4, § 1, 3°, artikel 4, § 2, en artikel 5, § 1, van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, zoals deze bepalingen zijn gewijzigd na 1 januari 1989, in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en in artikel 71 van het decreet van 14 juli 1998 houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs.

2. In de mate dat in artikel 71 van het decreet van 14 juli 1998 de bevoegdheden van de scholengemeenschappen worden bepaald, biedt dit artikel geen rechtsgrond voor de ontworpen regeling. Wel kan ten dele rechtsgrond worden ontleend aan artikel 71, 4° en 9°, van dat decreet waarin respectievelijk onderhandelingen in het lokaal comité worden voorgeschreven over de verdelingscriteria van de extra uren-leraar over de instellingen van de scholengemeenschap en over de verdelingscriteria van de punten voor het ondersteunend personeel over de instellingen.

3. Aangezien de bevoegdheid voor het vaststellen van het syndicaal statuut met betrekking tot het gesubsidieerd officieel onderwijs sedert 1 januari 1989 aan de gemeenschappen toekomt, is de op die datum terzake geldende wetgeving gemeenschapswetgeving geworden, zodat de door de federale overheid sindsdien

.../...

aangebrachte wijzigingen niet van toepassing zijn in de rechtsorde van de gemeenschappen. Als rechtsgrond voor het ontwerp kan derhalve niet, zoals in de aanhef gebeurt, worden verwezen naar bepalingen zoals zij sinds 1 januari 1989 door de federale wetgever zijn gewijzigd.

Daarover ondervraagd door het bevoegde lid van het auditoraat, heeft de gemachtigde van de regering geantwoord dat artikel 5, § 1, van de wet van 19 december 1974, juncto artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 in dat geval rechtsgrond biedt.

Voormeld artikel 5, § 1, van de wet van 19 december 1974, zoals die bepaling gold op 1 januari 1989, luidt:

« De Koning (lees: Vlaamse regering) bepaalt de samenstelling en de werkwijze van de onderhandelingscomités ».

Uit artikel 4, § 1, 2°, van de wet volgt evenwel dat deze wettelijke regeling niet van toepassing is op het gesubsidieerd officieel onderwijs. Dat onderwijs valt onder de overgangsregeling opgenomen in artikel 23, eerste lid, van de wet:

"(...) Indien, op het tijdstip dat de Koning artikel 4, § 1, 2°, in werking stelt, de door de onderwijswetgeving voorgeschreven paritaire comités voor het gesubsidieerd officieel onderwijs niet opgericht zijn, richt de Koning voor dat onderwijs afzonderlijk bijzondere comités op, die zullen ophouden te bestaan bij de oprichting van die paritaire comités".

In artikel 3, § 2, van het koninklijk besluit van 28 september 1984 tot uitvoering van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, zoals die bepaling gold op 1 januari 1989, wordt in dat verband bepaald:

"Totdat de in de onderwijswetgeving voor het gesubsidieerd officieel onderwijs bedoelde paritaire comités zijn opgericht ⁽²⁾, wordt de bij de wet ingestelde regeling toepasselijk verklaard op de leden van het vast, stagedoend, tijdelijk of hulppersoneel, zelfs al zijn zij bij arbeidsovereenkomst aangeworven, die door middel van weddetoelagen bezoldigd worden en behoren tot het gesubsidieerd officieel onderwijs, (...)".

4. Eén en ander leidt tot de volgende besluiten.

Voor artikel 1 van het ontwerp (oprichting basiscomités) wordt rechtsgrond geboden door artikel 23, eerste lid, van de wet van 19 december 1974.

Artikel 5, § 1, van de wet van 19 december 1974 biedt rechtsgrond voor artikel 3 van het ontwerp (samenstelling basiscomités).

Voor artikel 2 van het ontwerp, waarin aangelegenheden worden aangeduid waarover in het basiscomité dient te worden onderhandeld, kan, doch slechts voor de aangelegenheden bedoeld in artikel 71, 4° en 9°, van het decreet van 14 juli 1998 rechtsgrond worden gevonden in dat artikel 71. Behoudens wanneer voor het aanduiden van die andere aangelegenheden een andere rechtsgrond kan worden ingeroepen, dient het toepassingsgebied van artikel 2 tot de eerstgenoemde aangelegenheden te worden beperkt.

⁽²⁾ Dit was een verwijzing naar artikel 45 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving (ook: schoolpactwet), dat voorzag in de oprichting van paritaire comités voor, enerzijds, het gesubsidieerd officieel onderwijs en, anderzijds, het gesubsidieerd vrij onderwijs. Artikel 45 van de schoolpactwet is opgeheven bij het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, dat voorzag in de oprichting van paritaire comités voor het gesubsidieerd vrij onderwijs, doch niet in paritaire comités voor het gesubsidieerd officieel onderwijs. Voor het personeel van het gesubsidieerd officieel onderwijs werd immers geopteerd voor het stelsel van de wet van 19 december 1974 dat bij overgangsmaatregel van toepassing is (zie: *Parl. St.*, Vl. Raad, 1990-1991, nr. 471/1, 99).

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT,	staatsraden,
	J. SMETS,	
	A. SPRUYT,	assessor van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. PAS, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld door Mevr. M.-C. CEULE, eerste referendaris-afdelingshoofd.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME